

A Győri Ítéltábla
Pf.III.20.418/2011/3.szám

Az ítéltábla dr. Szalóki Jenő ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Gárdos Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.** és **II.r.**, a személyesen eljáró **III.r.**, a Ronga Ügyvédi Iroda által képviselt **IV.r. alperesek** ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2011. október 12. napján kelt 3. P.20.801/2009/41. számú ítélete ellen a felperes részéről 42. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, míg a megfellebbezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy a felperes által az I-II.r. alpereseknek egyetemlegesen megfizetendő elsőfokú perköltség összegét 550.000,- (Ötszázötvenezer)Ft +Áfa összegre leszállítja.

Az illetékügyben eljáró hatóság felhívására az állam javára a felperes 21.000,-Ft (Huszonegyezer), míg az I-II.r. alperesek, mint egyetemlegesen kötelezettek szintén 21.000,- (Huszonegyezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket kötelesek megfizetni.

Egyebekben a felperes és az I-II.r. alperesek maguk viselik a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezésében a felperest arra kötelezte, hogy perköltség címén, 15 napon belül fizessen meg az I-II.r. alpereseknek 900.000,-Ft+ Áfa ügyvédi díjat.

Az ítélet indokolásának idevágó részében azt rögzítette, hogy a felperes pervesztes lett, ennek okán, a Pp.78.§ (1) bekezdésének rendelkezéséből következően tartozik a pertárgy értékéhez igazodó ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetését teljesíteni.

Az ítéletnek az ügyvédi munkadíjban, mint perköltségben marasztaló rendelkezése ellen a felperes élt fellebbezéssel és annak megváltoztatását kérte azzal, hogy legfeljebb 200.000,-Ft megfizetésére legyen köteles.

A fellebbezésben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem az ügyvédi munkadíjra vonatkozó megállapodáshoz, hanem a pertárgy értékéhez igazította a fizetendő munkadíj összegét. Ekként a 32/2003.(VIII.22.) IM.sz. rendelet 3.§-át kellett volna figyelembe vennie. E jogszabályhely szerint a perben a 18.500.000,-Ft-os perértékhez igazodóan a megállapítható munkadíj legfeljebb 755.000, Ft + Áfa lehetett volna. A bíróság a jogszabályi kötelezettsége ellenére nem indokolta az ettől eltérő, magasabb összegű díjmegállapítást.

Kifejtette továbbá, hogy az ügy nem volt bonyolult, az annak eldöntésére egyszerűsödött le, hogy a szerződéskötés időpontjában a felperes cselekvőképes volt-e. E szakkérdésre a perben kirendelt szakértő adott választ. Az I-II. r. alperesek jogi képviselőjének nem kellett komolyabb ügyvédi tevékenységet kifejtenie, amelyet igazol az a tény is, hogy mindössze egy érdemi beadványt készített. A megítélt ügyvédi munkadíj ezért nem áll arányban az ügy bonyolultságával, sem a kifejtett ügyvédi tevékenységgel, ezért annak legfeljebb 200.000,-Ft+Áfa összegre történő mérséklését kérte.

Az alperesek a fellebbezési eljárásban nem terjesztettek elő írásbeli ellenkérelmet.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp.256/A.§ (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt részben alaposnak ítélte.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM.sz. rendelet 3.§ (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás vagy ha a fél azt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével állapítja meg.

E jogszabályhely irányadó a perbeli esetben is, miként ezt az I-II.r. alperesek jogi képviselője maga is kérte a Tapolcai Városi Bíróság 5.P.20.599/2008/6.számú jegyzőkönyvének 2. oldal ötödik bekezdésében tett nyilatkozatában.

Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján a jogi képviselettel felmerült költség megállapítása során figyelemmel kell lenni a pertárgy értékére. A perben ez nem vitásan 18.500.000,-Ft volt, ezért a 3.§ (2) bekezdés b) pontja alapján - miként erre a fellebbezés helyesen mutatott rá - valóban, legfeljebb 755.000,-Ft munkadíj lett volna megállapítható. Az IM.sz. rendelet 3.§ (6) bekezdése lehetőséget ad ugyan arra, hogy a bíróság a munkadíj összegét a (2)-(5) bekezdésben írtaknál magasabb összegben állapítsa meg, de a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását a bíróság indokolni köteles. Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott rendelkezését az eltérő megállapítás ellenére semmivel nem indokolta.

Az IM.sz. rendelet (6) bekezdése szerint a munkadíjnak magasabb összegben történő megállapításának különösen az ügy bonyolultsága esetén van helye, amely a perben nem állapítható meg. A fellebbezés helyesen mutatott rá, hogy a felperes elsődleges keresetének

elbírálásához szakértő igénybevétele volt szükséges, amely szakvélemény az elsődleges kereset elutasításához szükséges, de elégséges is volt. A másodlagos kereset elbírálása - a szerződéstől való elállási jog megítélése - szintén nem tette a pert sem a jogi megítélés sem a bizonyítás terjedelmessége okán bonyolulttá.

A jogi képviselettel felmerült költség megállapítása során a pertárgy értékén és az ügy jellegén és súlyán kívül figyelemmel kell lenni a kifejtett ügyvédi tevékenységre is.

Ez utóbbi vizsgálatánál az ítéletábra az alábbiakat állapította meg:

A perben az I-II.r. alperesek a Tapolcai Városi Bíróság előtt indult eljárásban 2009. március 16-án adtak meghatalmazást a jogi képviselőnek, amelyet a 2009. március 17-én tartott tárgyaláson az 5.P.20.599/2008/6.számú jegyzőkönyvhöz csatoltak. Ezen a tárgyaláson látta el első ízben a perbeli képviseletüket az ügyvéd, amely tárgyalás a jegyzőkönyv szerint szűk egy órát vett igénybe. Az I-II.r. alperesek képviselője a hatáskör kérdésében tett nyilatkozatot, érdemben pedig a kereset elutasítását kérte.

Áttétel folytán került a per a megyei bíróság hatáskörébe, amely bíróság 2009. október 12-én tartott tárgyalást, ezen azonban az alperesek képviseletében az ügyvéd nem jelent meg, előzetesen bejelentette a távolmaradását.

A következő tárgyalásra tanúkihallgatás foganatosítása végett megkeresett bíróságon került sor, 2010. február 15. napján. Ezen a közel félórás tárgyaláson az I. és II. r. alperesek képviselője megjelent, ám a meghallgatásnak akadálya volt. A megkeresett bírósággal eljárt Keszthelyi Városi Bíróság Pk.50.085/2010/7. számú, 2010.február 22-én kelt jegyzőkönyve igazolja, hogy ezen a tárgyaláson, amelyen sor került a tanú kihallgatására, az alperesek képviseletében a meghatalmazott ügyvéd részt vett, a meghallgatás egy órát vett igénybe.

A perben a megyei bíróság által 2010. május 19. napjára kitűzött tárgyalás megtartására nem került sor, mert a peres felek közösen kérték annak elhalasztását.

Az újabb tárgyaláson 2010. június 7-én a bíróság két tanút hallgatott ki, amelyen az I-II.r. alperesek jogi képviselője is részt vett (3.P.20.801/2009/23.szám). A jegyzőkönyv csak a tárgyalás kezdetének időpontját rögzíti, a befejezését nem. Figyelemmel azonban a mintegy 14 oldalas jegyzőkönyvre, a tárgyalás időigényessége állapítható meg.

Ezt követően készült el az I-II.r. alpereseknek a perben fellelhető, a felperesi fellebbezésben is említett egyetlen írásbeli beadványa 3.P.20.801/2009/33. sorszám alatt. Ebben sérelmezték, hogy a felperes a szakértői vizsgálaton nem jelent meg, ezért szankció alkalmazását és újabb tárgyalási határnap kitűzését kérték.

A 2011. október 12. napján megtartott tárgyalás jegyzőkönyve azt tanúsítja, hogy az I-II. r. alperesek jogi képviselője a tárgyalás berekesztése előtt a kereset elutasítását kérte. A költségigénye tekintetében azt adta elő, hogy a bíróság vegye figyelembe az ügyben megtartott tárgyalásokat, azt a körülményt, hogy előkészítő iratokat készített, készkiadásai merültek fel, ezért 900.000,-Ft +Áfa perköltség megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

Az ítéletábra a fent részletezett adatokból megállapította, hogy az I-II.r. alperesek jogi képviselője a neki adott meghatalmazást követően a perben kitűzött összesen hét tárgyalási napból öt tárgyaláson vett részt, mely tárgyalások - egy tárgyalás kivételével - nem voltak időigényesek, azok 20-25 percet, illetve egy-egy órát vettek igénybe, továbbá mindössze egy írásbeli előkészítő iratot nyújtott be a részletezett tartalommal, 3.P.20.801/2009/33.alatt.

Mindezen körülményekre tekintettel az ítéltábla az IM.sz. rendelet 3.§ (6) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú eljárásban megállapított ügyvédi munkadíjat mérsékelte, azt 550.00,-Ft+Áfa összegben állapította meg, mert ez áll arányban a pertárgy értékével, az ügy bonyolultságával és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

A kifejtett indokból az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel érintett rendelkezését Pp.253.§ (2) bekezdése alapján, részben megváltoztatta.

Az 1990.évi XCIII.tv. (továbbiakban Itv.) 39.§ (1) bekezdése alapján megállapított fellebbezési érték 700.000,-Ft. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illeték összege a fellebbezés előterjesztésének idején hatályos Itv.46.§ (1) bekezdése szerint 42.000,-Ft, melynek a pervesztesség-pernyertesség arányaira figyelemmel megállapított összegét a felperes, illetve az I-II. rendű alperesek a rendelkező részben írtak szerint kötelesek megfizetni, míg egyebekben viselni tartoznak a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket. (Pp.239.§, Pp.81.§ (1) bekezdés).

Győr, 2012. június 4. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: